

Ongin viðmerking frá Húsamekling

Meklaravirkið, sum seldi Unn og Rógva ognina, hevur ongar viðmerkingar til søguna

BRÚKARAMÁL

Rigmor Dam
rigmor@sosialurin.fo
Mynd: Jens Kristian Vang

Meklaravirkið Húsamekling, sum liggur á Vaglinum í Havn, hevur havt allar møguleikar at gera viðmerkingar til søguna um húsa-keppið hjá Unn Paturson og Rógva á Rógvi. Virkið fekk greinina longu hósdagin fyrrapart, við freist at koma við sínari útgávu av málinum mánamorgunin kl. 9. Eisini fekk virkið hesar spurningar sendandi, sum vit vildu seta teimum.

Í sambandi við virkseimið hjá virkinum, spurdu vit:
Hvussu er mannagongdin, tá ið tit selja eina ogn?
Hvønn umboða tit?
Um tit ikki umboða báðar partar, hvussu ber tað so til, at tit avtala at keyparin eisini skal rinda fyrri tykkum?

Um tit umboða báðar partar, hvussu meta tit, at tað letur seg gera?
Í hvønn mun er tykkara húsa-lýsing bindandi?
Í hvønn mun er tykkara frágreiðing um húsini bindandi?
Hvussu høgt ganga tit uppí, at tykkara upplýsingar um ognina eru eftirfarandi (hava tit til dømis serkøn fólk at vegleiða tykkum, áðrenn tit úttala tykkum, ella eru tit sjálvi serfrøðingar á økinum)?
Hava tit eina ábyrgdartrygging, sum kann taka við, tá illa vil við?
Hvørja útbúgving hava starvsfólk tykkara?
Hvussu verða starvsfólk tykkara lønt (fáa tey til dømis provisión av hvørjari sølu)?

Í hesum tíðarskeiðinum?
Hvussu kunnu tit góðtaka, at tit lýsa við at stykkið er 500 fermetrar, men tá ummatrikuleringin er framd, endar tað við bert at vera 432 fermetrar?
Hóast tit vistu, at keyparin ynskti at ógilda keypið, fremja tit tinglýsingina, uttan at boða keyparinum frá. Tit hava tá fingið at vita frá bankanum, at sölukostnaðurin verður goldin, tá tinglýst er. Hvi gera tit tað?
Hvi vildu tit ikki ganga annulleringina á møti?
Hvat meta tit, at keyparin gjørdi skeivt?
Hvat meta tit, at seljarin gjørdi skeivt?
Hvat hava tit lært av hesum málinum?
Hvørji ráð vilja tit geva øðrum keyparum?
Hvussu hava tit upplivað hetta málið?

Men sum sagt ynskir virkið ikki at gera viðmerkingar til málið.

kr., fyri tapið teir koma at liða, av tí tey hava skrætt niður innandura.
– Tá ið vit spyrja í bankanum, um vit kunnu bjóða upp á eini onnur hús, er svarið noktandi. Bankin vil ikki læna okkum pening, fyrr enn hetta málið er loyst. Nú er tað skjótt háltannað ár síðan, vit byrjaðu at bjóða uppá húsini. Síðsta ár vónaðu vit, at sleppa inn áðrenn jól. Nú vóna vit at sleppa burturúr hesari marruni áðrenn næstu jól, sigur Unn.

Ávara onnur

Spurd, hvi tey velja at fara í miðlarnar við málinum, greiðir Unn frá, at hon heldur tað vera neyðugt at ávara onnur, og at upplýsa um, hvussu illa staddir keyparar eru.
– Onkustaðni haldi eg tað er forbiðið synd í okkum, tí vit kenna okkum virkuliga reyvrend, sigur Unn og flennir, men verður beinanvegin álvarsom aftur, tá hon heldur fram, at ongin ynskir at standa alment framm sum offur.
– Men hendan søgan, ella gysarin, má forteljast, tí hetta er so langt úti, at tað bara má ávarast harðliga. Vit eru komin so illa fyri av hesum, at vit kunnu onki missa við at fara í Sosialin, sigur hon, og skoytir ilsliga uppí, at í prinsippinum kundi hetta verið ein og hvør meklari og ein og hvør seljari.
– Ein og hvør húsakeypari í Føroyum kann koma út fyri hesum. Tí her eru ov fáar lógir á økinum, keyparin hevur onga trygd, og meklarinn – óansæð hvussu álítandi hann tykiskt – hevur eftir øllum at

døma onga ábyrgd fyri keyparanum, og kann ikki heftast fyri nakað, sum hann hevur sagt ella gjørt móti keyparanum, sigur hon. Og hon vísir í hesum sambandi á, at í endaliga skeytinum stendur, at bæði seljarar og keyparar skulu gjalda meklarannum hvør sítt prosent av söluprísinum á 2 milliónir kr. umframt mvg.
– Tá sigur meklarinn eisini, at hann umboðar báðar partar.

Droymi um ein bakaraovn

Unn lyftir lítlu Eyð Lín upp á fangið, og hóast har er trongt, nú búkurin stendur á tandi, er mamman góð at verma seg hjá. Meðan vit hava prátað, hevur Eyð Lín málið runt á gráa linoliums-gólvinum í hvítum dansikjóra, undirtroyggju og berum bibbum, millum køkin, kamarið og stovuna í lítlu loftsíbúðini. Inni í stovuni er ein krókur innrættaður til kontór, ein annar til leikurnar, ein triði til sjónvarpið og tann fjórði til spísiborðið. Og inni í kvistkamarinum fylla fyra sengur alt gólvíð: Hjúnasongin í miðjuni við tremmusong og vøggju hvørju megin við. Og í horninum stendur ein brúsikabina úr plasti.
– Tað sum eg droymi um, er eitt ordiligt baðiverilsí, eina stovu og ein køk. Eitt stað til vaskimaskinuna og ein bakaraovn. Og so eitt sindur betri pláss, nú vit fáa næsta barnið, sigur Unn og lítur hugsanarsom út gjøgnum vindeygad, áðrenn hon skeinkir sær enn ein kopp av kaffi.

